

ZEELIEDENVAKBONDEN VERWELKOMEN DE MARITIEME ARBEIDSCONVENTIE VAN DE IAO

In februari 2006 werd in Genève de geconsolideerde Maritieme Arbeidsconventie van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) met eenparigheid van stemmen goedgekeurd. De conventie is het resultaat van jarenlang overleg tussen de overheden van de IAO-lidstaten en de maritieme sociale partners (waaronder de ITF) en heeft dus een wereldwijd draagvlak.

De conventie biedt een uniform kader van leef- en arbeidsomstandigheden aan boord van zeeschepen, waarvoor zowel de zeevarenden als de reders vragende partij waren.

De conventie zou pas in voege treden één jaar na de ratificatie ervan door minstens 30 IAO lidstaten die

samen 33% van het wereldtonnage vertegenwoordigen. Deze mijlpaal werd bereikt op 20 augustus 2012 zodat de conventie in voege treedt op 20 augustus 2013.

In tegenstelling tot sommige landen die de conventie al vroeger bekrachtigd hebben, heeft de Belgische overheid er voor gekozen eerst haar nationale wetgeving in orde te brengen vooraleer te ratificeren. Dat is intussen gebeurd en wel op 20 augustus jl., datum waarop de Conventie in voege is getreden.

De MLC betekent een belangrijke stap voorwaarts in de wereldwijde vakbondscampagne om de arbeidsrechten en -normen van zeevarenden te verbeteren. Het is een waar keerpunt in de interna-

tionale scheepvaart, die de pijler van de rechten van werknemers aan de bestaande normen van veiligheid, beveiliging en bemanning toevoegt."

Voor landen in de regio Azië-Pacif, die de meerderheid van de zeevarenden in de wereld leveren en waar het grootste deel van de wereldwijde handel over zee is geconcentreerd, zal de MLC nieuwe werkgelegenheidskansen voor zeelieden ondersteunen. Bovendien vormt ze de hoeksteen van het regelgevingskader in de wereldwijde scheepvaart ontworpen om in de toekomst een hoge kwaliteit in de sector te garanderen.

De Conventie kadert de rechten van zeelieden - inclusief die op

internationale cruiseschepen - op het vlak van een veilige werkplek, rechtvaardige arbeidsvoorwaarden, behoorlijke levens- en arbeidsomstandigheden, toegang tot medische zorg, bescherming van welzijn en gezondheid, en vrijheid van vereniging.

Verder biedt zij volgende pluspunten voor de werknemers:

- Ze verenigt alle basisbeginselen van toepassing op de maritieme arbeid, alsook de fundamentele rechten zoals opgesteld door de IAO.
- Ze somt in een enkel document de fundamentele rechten op van de zeevarenden en dat in een duidelijke taal.
- De zeevarenden worden beter geïnformeerd over hun rechten

- en hoe die af te dwingen.
- De minimale arbeids- en levensvoorwaarden zullen beter worden gerespecteerd.
- Zeevarenden beschikken over een mechanisme voor de behandeling van klachten aan boord en aan de wal.
- Duidelijke identificatie van de reder die verantwoordelijk is voor het schip in het kader van deze overeenkomst.

Ivan VICTOR
Federaal
Secretaris
Koopvaardij

AUTOBUSSEN & AUTOCARS: ECHT SECTORAAL OVERLEG OF PROVOCATIE?

Op donderdag 5 september start het sectoraal overleg in de sector van de bussen en de cars. De vakbonden dienden een gemeenschappelijke voorstellenlijst in. We kennen echter allemaal de context waarin we moeten onderhandelen. De regering laat geen ruimte voor looneisen en bovendien is de economische situatie niet schitterend. De vragenlijst van de syndicale organisaties is dan ook gematigd, en houdt rekening met die context. We kregen echter een stevig eisenbundel van de werkgevers als antwoord. Nog voor het overleg begon. Niet echt hoopgevend voor een positief verloop van dat overleg.

GEMATIGDE VOORSTELLEN VAN DE VAKBONDEN...

Einde juni hebben de representatieve vakbonden een gemeenschappelijke lijst van voorstellen ingediend voor het sectoraal overleg. Frank Moreels, federaal secretaris: "Deze syndicale voorstellen zijn hoofdzakelijk kwalitatief: de verfijning van het prestatieblad, specifieke begeleiding van 45 plussers via CAO 104, een verbetering van de tweede pensioenpijler en de hospitalisatieverzekering, tijdskrediet makkelijker toegankelijk maken, ...

De vakbonden stellen dus geen

buitensporige eisen en blijven binnen de krijtlijnen van het door de regering opgelegde kader."

... EEN PROVOCEREND ANTWOORD VAN DE WERKGEVERS-FEDERATIE FBAA

Méér flexibiliteit, kortere aankondigingstijd voor variabele uurroosters, proratisering van de sociale vergoedingen voor een bepaalde subsector, ... het is maar een greep uit een veel te lange lijst met werkgevers-eisen die we terugkregen. Frank Moreels: "Het wordt stilaan een traditie in deze sector dat de werkgevers menen het overleg te moeten

openen met een schot voor de boeg. Wat willen de werkgevers eigenlijk? Overleg? Of provocatie en conflict? Willen de werkgevers vooruitgang voor het personeel van de sector? Of willen ze de klok terugdraaien? Zoals het er nu uitziet kiezen ze voor de laatste benadering. Harde eisen stellen in de hoop dat de arbeiders dit braafjes zullen slikken en hun eigen vragen in de koelkast stoppen. Wil men op die manier het beroep van bus en autocarchauffeur aantrekkelijk maken voor jongeren? Zal men zo de instroom van jongeren in de sector bevorderen? Door het statuut van het personeel uit te hollen?"

BTB vraagt een échte en constructieve dialoog! Met wederzijds respect, zonder nodeloze provocatie. En vooral met een doel: de verbetering van het statuut van het personeel. Indien men de klok wil terugdraaien, dan zal de BTB zijn verantwoordelijkheid nemen.

IN MEMORIAM MARTIN DEVOLDER, OUD VOORZITTER BTB

Zijn gezondheid liet het de laatste tijd afweten. Toch waren wij ervan overtuigd Martin nog te zullen kunnen verwelkomen op de 100-jaar-viering van de BTB op zaterdag 28 september 2013. Zijn heengaan, op 4 juli jl., besliste er echter anders over. Hij werd 83.

Martin wordt geboren in Borgerhout op 12 mei 1930.

Nadat hij zijn diploma aan het Koninklijk Atheneum heeft behaald, studeert hij verder aan de Arbeidershogeschool.

Een rijk gevulde carrière

Hij start zijn loopbaan aan de haven in 1960. Voordat hij de BTB komt vervoegen, verdient hij echter nog eerst zijn sporen bij de petroleumfirma Trading, bij de Centrale van Socialistische Coöperatieven en als verkoopagent van de Antwerpse Gasmaatschappij.

Martin komt in dienst van de BTB als afgevaardigde op 1 maart 1962. Als Pierre Van den Bergh in 1974 met pensioen gaat, wordt hij benoemd tot Secretaris van het "Syndicaat van het Kaderpersoneel". Deze functie vervult hij tot in 1979. In dat jaar wordt hij bevorderd tot Algemeen Secretaris van de Vakgroep Haven van Antwerpen.

Het Nationaal Comité BTB van 15 april 1982 stelt Martin aan als Nationaal Secretaris van de Vakgroep Havens, in opvolging van Dolf Vervliet, die dan op rust gaat.

Als Remi Van Cant per 1 juni 1991 op pensioen gaat, volgt Martin hem op als Voorzitter van de BTB. Deze functie blijft hij vervullen tot 31 mei 1995, datum waarop hij gaat genieten

van een welverdiende rust.

Actief op pensioen

Na dergelijke rijk gevulde carrière is het duidelijk dat het woord "rusten" slechts een relatieve betekenis heeft. Zo is Martin nog een tijd

lang Voorzitter van de Socialistische Mutualiteiten Antwerpen (vandaag De Voorzorg) en blijft hij lid van de Raad van Bestuur en het Dagelijks Bestuur van Heropbeuring De Mick tot aan zijn overlijden.

Afscheid van een syndicalist in hart en nieren en... levensgenieter

Al wie Martin heeft gekend, weet dat hij voor alles een gedreven syndicalist en een fervente BTB-er was. Bovendien verstond hij als geen ander de moeilijke kunst om van het leven te genieten. Hij wist perfect plezier, sport en ontspanning te combineren met zijn verantwoordelijke job als vakbondsmans. En als entertainer was hij niet te evenaren.

Zijn fysieke aftakeling van de laatste jaren moet dan ook een ware lijdensweg geweest zijn voor hem. Aan dat lijden is nu een einde gekomen.

Vaarwel, Martin, we danken je voor wat je hebt betekend voor de BTB en het syndicalisme in het transportwezen! We zullen je nooit vergeten!